

личенъ. На мѣsti въ пустыни-тѣ ся намиратъ повече или помалко обширны пространства, покрыты съ зеленъ трѣвѣ, още и съ дрѣвеса, гдѣ можешь да срѣщнешь и животны и человѣцы. Такыя пространства ся наричатъ *оазисы*. Оазисы-тѣ, обиколены отъ всѣдѣ съ пустынъ, совѣршено приличатъ на островы. Пустыни*) паймного ся намиратъ

***Описание на пустыни-тѣ.** Найстрашины пустыни и за животны и за человѣка сѫ оныя, които сѫ покрыты съ пѣсъкъ, а изъ нихъ прѣмущественно оныя, които ся намиратъ въ тропическо-тѣ страны. Ти быватъ особенно страшины денемъ и именно въ то время, кога ся подигне вѣтъръ. Тогава тропическа-та пустыня става, като напалена пещь: жежчина пече и отгорѣ, сѫщо огнь; воздухъ-тѣ, небо-то, земя-та—всичко дыха пламѧтъ; наоженя-ть пѣсъкъ ся подига во воздуха въ такова количество, что то закрыва со себе небо-то. Испърво тиа пѣсъчни облаци, освѣщаemy отъ солнце-то, ся видѣютъ като огнены, послѣ малко по малко темнѣютъ и добывать оловянъ цвѣтъ. И горко на пѣтешественника, ако го застигне такова лоше время! Той усѣща болѣзни въ главѣ-тѣ, дыханіе-то му ся усиљва като во время на трѣскѣ, напуканы-тѣ му джуны ся обливать съ кръвь, языкъ-тѣ му совѣршенно изсѣхнува; кожа-та на тѣло-то му ся напукнува; палящи пѣсъкъ, ситень като прахъ, пробива даже прѣзъ дрехы-тѣ и увеличава още повече страданія-та на бѣдныя пѣтникъ. Массы-тѣ отъ возметаемыя отъ вѣтъра пѣсъкъ быватъ на времени толко грамадны, что то въ иѣколько часове образузватъ могилы отъ 5 до 10 лакты высокы. Тиа могилы причиняватъ на пѣтешественника особенъ родъ бѣдствія. Именно, тиа навремени совѣршенно побрѣкватъ пѣтника; той по ради нихъ не може да улучи истиинна пажъ къмъ мѣсто-то, къмъ което е отвождалъ, побрѣкватъ го съ това, че му мѣшаютъ да гледа на далече, и съ това, че тиа могилы обыкновенно стоятъ на мѣста-та си само до новж бурж: подигне ли ся вѣтъръ, —